

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Brîchina Elena și Calancea Serghei, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Brîchina Elena și Calancea Serghei împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, Întreprinderii cu Capital Străin „RED Union Fenosa” Societate pe Acțiuni privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 14 aprilie 2015, Brîchina Elena și Calancea Serghei s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, ÎCS „RED Union Fenosa” SA privind anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, sunt proprietarii construcției de locuințe amplasată pe str. I. Botezătorul 27 A, mun. Chișinău. Pe adresa indicată se folosesc de energie electrică în lipsă de contract pentru furnizarea energiei electrice încheiat între furnizor și consumator, neavând restanțe la plată pentru energia electrică.

Notează reclamanții că la 31 ianuarie 2015, zi de sâmbătă aproximativ între orele 09:00, s-au apropiat doi reprezentanți ai ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL care nu și-au prezentat legitimația, au demontat și au dus într-o direcție necunoscută contorul electric nr.0960869, care aparține Elenei Brîchina.

Concretizează reclamanții că reprezentanți pârâtei i-au comunicat au verificat contorul electric și l-au demontat. Ulterior au întocmit actul nr.C029088 privind încălcarea condițiilor contractuale, actul de demontare a contorului, actul de control al echipamentului de măsurare și act-prescripție privind readucerea echipamentului de măsurare cu exigențele reglementărilor în vigoare.

Susțin reclamanții că, actele au fost întocmite intenționat și cu un scris neînțeles și în limba de stat, limba pe care Calancea S. nu o posedă la un nivel suficient, pentru a înțelege cele scrise de reprezentanții pârâtului.

La 20 februarie 2015, reclamanta Brîchina Elena a înaintat o cerere nr. 07702, indicând că acțiunile pârâtei sunt ilegale. Însă la 02 martie 2015 a primit hotărârea GNF nr.06114 din 10.02.2015, prin care i s-a aplicat amenda în sumă de 24621,14 lei și copia raportului de expertiză.

La 03 martie 2015, reclamanta a primit factura nr.2153452168 din 27.02.15, pe care o consideră ilegală.

Prin cererea prealabilă înaintată la 10 martie 2015, reclamanta a solicitat să fie anulată amenda aplicată, ca fiind ilegală însă prin răspunsul primit cerințele au fost respinse.

Solicită reclamantii anularea actului C029088 de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 31.01.2015; anularea facturii nr.2153452166 din 03.02.15 în sumă de 78,32 lei; a facturii nr.2153452167 din 10.02.15 în sumă de 24621,14 lei; a facturii nr.2153452168 din 27.02.15 în mărirea datoriei de 24621,14 lei, în mărirea consumului curent de 7,90 lei și 115,34 lei.

La 17 iulie 2015, reclamantii Brîchina Elena și Calancea Serghei au depus cerere de chemare în judecată privind anularea facturii nr.215345271 din 20.05.2015 în sumă de 28,44 lei, solicitând instanței de a interzice pârâtului în viitor să emită facturi spre plată pentru perioada 29.01.2015 -09.02.2015 (f.d.56).

În motivarea acțiunii reclamantii au indicat că, la 03.03.2015 au primit o factură nr. 215345268 din 27.02.2015, în sumă de 123.24 lei. Din datele indicate în factură s-a facturat perioada 29.01.2015 -02.02.2015, perioadă în care a fost demontat contorul electric nr.0960869 de către colaboratorii GNR Furnizare Energie la data de 31.01.2015 și datele contorului montat ulterior nr.03303789 perioada 10.02.2015 - 25.02.2015, iar el a fost instalat nu din 10.02.2015, dar din data de 05.02.2015.

Suștin reclamantii că, încercările lor de a primi vreo explicație privitor la suma indicată în factură, au fost ignorate.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 august 2015 pricinile date au fost conexe într-un singur proces pentru a fi examinate concomitent.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 iulie 2016 acțiunile au fost respinse ca fiind nefondate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

Considerând ilegală hotărârea primei instanțe, Brîchina Elena și Calancea Serghei au înaintat apel, prin care au solicitat casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor înaintate.

În motivarea apelului au indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Brîchina Elena și Calancea Serghei și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 iulie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 28 martie 2017, Brîchina Elena și Calancea Serghei au prezentat cerere de recurs, prin care solicită casarea hotărârii instanței de fond precum și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă în sensul declarat.

Prin referința depusă la 04 mai 2017, ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de Brîchina Elena și Calancea Serghei.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurenții au reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Pledând pentru admiterea recursului, recurenții au invocat aplicarea eronată a prevederilor Regulamentul privind furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15.12.2010, concluzionând că instanța de apel nu a aplicat prevederile normative în vederea dovedirii încălcărilor procedurale comise de intimat, ci le-a raportat eronat la circumstanțele cauzei, omițând să stabilească că intimatul nu a dovedit legalitatea actelor administrative contestate, unde să fie determinată explicit în ce mod apelanții/recurenții au admis careva fraude la consumul de energie, precum și să excludă orice dubiu cu privire la concluziile expertizei efectuate.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Brîchina Elena și Calancea Serghei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Brîchina Elena și Calancea Serghei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Brîchina Elena și Calancea Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea